

Grundbog og debatoplæg i ét

Af: Lisbeth Tolstrup

"Praksisfaglighed i skolen" har et dristigt projekt, både når det gælder grundlæggende viden, didaktiske tilgange og nye perspektiver på dannelsesbegrebet.

Det er sjældent, at en fagbog fungerer som både grundbog og debatoplæg. Men det gør det aktuelle opus om praksisfaglighed i skolen og de mange implikationer, forståelsen og brugen af begrebet kan føre med sig: Lige fra den nære læsning af lovtekster og bekendtgørelser til diskussionen af, hvordan praksisfaglighed kan udfoldes som en inspirerende forståelsesramme for såvel planlægning som afprøvning i forskellig sammenhæng.

I indledningen skriver de tre forfattere, at de med deres bog henvender sig til aktører, der på forskellig vis kan være involveret i praksisfaglighed i folkeskolen og de frie grundskoler. Siden udfoldes målgruppesigtet til fire niveauer, der rækker fra det politiske til det praktiske – fra makro- til mikroniveau. Det kan forekomme ambitiøst at række ud efter hele hierarkiet på én gang, men omvendt giver det en befriende tilgang til den struktur, der efterfølgende er bærende for bogens indhold, og som gør den overskuelig og praktisk anvendelig.

Overordnet er bogens 15 kapitler struktureret i tre dele under overskrifterne "Praksisfaglighed", "De praksisfaglige initiativer" og endelig "Tre praksisfaglige forløb". De sidstnævnte eksemplificeres via engelskfaget, biologifaget og idrætsfaget, og dermed undgås det elegant at sidestille praksisfaglighed med en mere traditionel opfattelse af praksisforståelse i skolesammenhæng.

Der er lagt et grundigt forarbejde i at afgrænse såvel formelle som traditionelle tilgange forud for det at skulle implementere et nyt begreb i en skole- og undervisningshverdag. Her gennemgås relevante formålsparagraffer for såvel folkeskole som erhvervsuddannelser, de skolehistoriske tilgange til forståelse af praksisfaglighed trækkes kortfattet og klart op med referencer til intentionerne bag begrebet "den praktisk-musiske dimension", som det blev forstået og brugt for omkring 30 år siden,

forud for den daværende skolelov. Men også begreber som "samskabelse" og "dannelse" beskrives og udfoldes med eksempler og henvisninger til kilder, der vil kunne perspektivere begreberne yderligere, for eksempel i en kollegial eller en studiemæssig kontekst.

På samme grundige måde inddrages og drøftes kulturforståelse og håndværk. Det vil sige i en stærk egenforståelse uden at fremstå snævert bundet til et enkelt fag eller fagområde. Dertil kommer en bevidst og praktisk anvendelse af modeller til strukturering af såvel forståelse som planlægning. Teksten i de indledende kapitler kan tolkes som inspiration til at "ryste posen" og forholde sig til de enkelte begreber, der nok er teoribundne, men præsenteret med respekt for praksis, der fungerer godt i forhold til forfatternes udsagn om, at "praksis bygger på og anvender teori – og omvendt".

Som elementer i en fagbog fungerer de valgte tilgange godt. Det, at de enkelte informationer underbygges, at de politiske intentioner trækkes ind i en praktisk overskuelig form, og at de anvendte begreber forankres videnskabssteoretisk, uden at der læses for brugen af nye perspektiver, giver den en helt særlig anvendelsesradius.

Bogens projekt er gennemført og rundes af med helt konkrete forslag til strukturering af brugbare tilgange – uanset om det gælder de nye valgfag, projektopgaven i 9. klasse eller forventninger til et styrket samarbejde mellem lærere, elever og erhvervsliv.

Fakta

Titel
Praksisfaglighed i skolen

Forfatter
Annelise Dahlbæk, Henrik Bjørnemose Andersen, Rachel Zachariassen

Pris
252

Sider
276

Forlag
Hans Reitzels Forlag